

[Ministeren for offentlige arbejder.]

overvejelse, men når det ærede medlem ved, at vi har begrænsede pengemidler og begrænsede mængder af materialer, kan det sikkert ikke være det ærede medlems mening, at vi ikke først skal istandsætte de stationsbygninger, som trænger hårdere dertil end Tinglev stationsbygning. Det må dog vist være all right, at det sker i rækkefølge efter trang, og lige så hurtigt, vi har foretaget forbedringer på de stationer, der er i ringere stand end Tinglev, vil Tinglev station blive forbedret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Heick* til landbrugsministeren.

Hvor stort et samlet tilskud har den danske stat ydet til konsulentløn og til landboforeningsarbejde i den tyske landboforening i Nordslesvig til og med 1945, og hvor stort er det årlige tilskud i dag til foreningens planteavlskonsulent?

Heick: Det landøkonomiske arbejde i Nordslesvig gik efter genforeningen ret snart ind som et almindeligt led af det tilsvarende danske arbejde, og hvor dette ikke allerede var sket, organiserede landboforeningerne og husmandsforeningerne sig egensvis og tilsluttede sig gennem provinssielle sammenslutninger de forskellige samvirksomheder.

Udover denne egensvis organisering dannedes der en landboforening for medlemmer af det tyske mindretal for hele landsdelen. Denne landboforening indmeldte sig i Foreningen af jyske Landboforeninger og står derigennem som medlem af De samvirkende danske Landboforeninger. Foreningen ansatte selv sin konsulent, og efter mit skøn er der indenfor foreningen udført et dygtigt fagligt arbejde, og det var derfor naturligt efter danske retsbegreber, at denne forening fik statstilskud efter samme retningslinier som tilsvarende foreninger for dansk-sindede landmænd. Foreningens konsulent lod sig imidlertid under krigen bruge til formål, som var landboforeningen uvedkommende, og som straffedes efter gældende danske love. Da foreningen i årene efter kapitulationen ikke ansatte en konsulent, som opfyldte almindelige danske betingelser, for at der kunne fås statstilskud, bortfaldt dette, men jeg har bragt i erfaring, at der nu igen udbetales tilskud, og at der er truffet den ordning, at dette tilskud udbetales, selvom foreningen fortsætter med sin tidligere konsulent. Jeg finder dog dette i sin

orden, ikke mindst fordi den pågældende, som før nævnt, er en faglig dygtig mand.

Når jeg derfor spørger den højtærede landbrugsminister, hvor stort et samlet tilskud den danske stat har ydet til konsulentløn og landboforeningsarbejde i den tyske landboforening i Nordslesvig til og med 1945, og hvor stort det årlige tilskud er i dag til foreningens planteavlskonsulent, så er anledningen den, at der i det samme tidsrum har været en dansk landboforening i Sydslesvig, og det kaster jo et vist skær over gensidighedsforholdet, når det nævnes, at denne landboforening trods ubestridelig faglig dygtig indsats ikke til i dag har modtaget den mindste offentlige støtte fra tysk side. Jeg tror, det vil forundre det høje tings medlemmer at erfare, at den megen tale om gensidighed fra tysk side ikke har givet sig så meget udtryk i handling, at de danske landboforeninger i Sydslesvig har kunnet opnå noget som helst tilsagn om støtte til deres faglige arbejde.

Landbrugsministeren (Bording): I anledning af det ærede medlem hr. Heicks spørgsmål kan jeg kort oplyse, at den tyske landboforening i Nordslesvig indtil 1930—1931 ikke modtog tilskud til konsulent- eller planteavlssarbejde, idet der, såvidt det kan oplyses, ikke blev ansøgt derom; men fra nævnte finansår har foreningen fået tilskud til lønning af en planteavlskonsulent.

Fra og med kalenderåret 1931 har foreningen tillige modtaget tilskud fra den faste planteavlsbevilling til forskellige planteavlssforanstaltninger, og endelig har foreningen fra 1. juli 1942 også modtaget tilskud til lønning af en regnskabskonsulent.

Disse tilskud er ydet på de samme betingelser og vilkår, som gælder for tilsvarende tilskud til andre landbo- og husmandsforeninger i Danmark. Til foreningen er der ialt indtil maj 1945 ydet et beløb af 64 338 kr., og efter at tilskudsydelsen er genoptaget i 1949, er der i dette år ydet 2 097 kr. eller i alt til foreningen 66 435 kr.

Heick: Jeg takker den højtærede landbrugsminister for de givne oplysninger. Den egentlige grund til mit spørgsmål var et interview, som Flensborg Avis havde den 18. december i fjor med formanden for landbrugskammeret for Sydslesvig og Holsten. Bladet spørger her, om der ikke tidligere har været anmodet om tilskud til de danske landboforeningers arbejde i Sydslesvig. Hertil svarer formanden — jeg citerer ordret —:

„Ja, det ligger allerede halvandet års tid tilbage. Men dengang fik de tyske